

чивать свинетѣ и кучетата, и на сѣщото мѣсто висятъ по стенитѣ и отъ покривитѣ наследенитѣ и завоювани черепи на враговетѣ. Кѣмъ срѣдата на това жилище се намира „палатътъ“ на старейшината. Той е обикновено по-чистъ, по-широкъ и по-свѣтълъ. По стенитѣ върху подпорни колове, сѣ изрѣзани чудновати фигури, засмѣни мутри, змейообразни фигури; по сѣщитѣ стени сѣ накачени черепи на различни глигани, биволи и хищници.

Тия фигури сѣ боядисани съ свѣтли бои и извикватъ много неприятно чувство у европейца. Обикновено въ такова жилище висятъ съ стотици черепи. Много отъ тѣхъ, разбира се, сѣ стари, но нѣкои сѣ съ съмнителна прѣснота — доказателство че въпрѣки голѣмата борба, която холандското правителство води противъ този обичай, населението още не се е отказало отъ тая варварщина. Кучета, свини, хора, стари и млади, кокошки и др., населяватъ пруста на жилището. Отдалечъ още се чувствува тежка миризма на смѣтъ и развалена храна; всичко вика, квичи, или плаче — въобще необикновенни мръсотии и шумъ.

Вечеръ, кѣмъ 6 часа, щомъ се обади първиятъ щурець, картината се измѣня веднага. Кучетата и и свинетѣ се сгушватъ нѣкъжде, кокошкитѣ и пилцитѣ биватъ прибирани въ кошове и окачени по гредитѣ на покрива; малкитѣ кученца се прибиратъ въ своитѣ килии, и само около димещитѣ огнища оставатъ нѣкои стари, които си разказватъ за минали юнашки подвизи и подържатъ огньоветѣ. Кѣмъ 7 часа вечеръта, когато тежката и тъмна тропическа нощъ прострѣ своето було върху земята, всичко утихва и се намира въ дълбокъ сънъ. Колкото горещо е презъ деня, толкова неприятенъ става студътъ презъ